I politisk kampagnearbejde taler man om begrebet "den permanente valgkamp". Det dækker over den kendsgerning, at valg vindes mellem valgene, og at de stemmer som flyttes i valgkampens sidste tre uger, ikke er så mange. Derfor skal hovedindsatsen ligge i hele perioden mellem to valg.
Politisk troværdighed opnås altså ikke, fordi man skriver nogle ord i en annonce, eller fordi man holder en enkelt tale. Politisk troværdighed opnås p.g.a. indsatsen bedømt af vælgerne over et længere forløb.
Den socialdemokratiske regering har imidlertid givet begrebet den permanente valgkamp et nyt og anderledes indhold.
Socialdemokraterne har konsekvent ført én politik overfor offentligheden og en anden bag de lukkede døre i ministerkontoreme og i folketingsudvalgene.
Forslag er dynget op for at give vælgerne indtryk af handlekraft.
Ikke så snart har de læst en meningsmåling, før regeringspartierne meddeler offentligheden, at nu løser de problemet. - Også selvom de selv i de sidste 20 år konsekvent har arbejdet for det modsatte.
Set fra min stol som partisekretær og som medansvarlig for Venstres politiske kampagnearbejde, er det interessant at følge udviklingen i Socialdemokratiet og den socialdemokratiske regering.
Kan man virkelig narre vælgerne? Kan man virkelig slippe af sted med at foregive, at man til lejligheden har overtaget liberale og borgerlige synspunkter?
Kan man slippe af sted med at fremstille tingene på den måde, at da de borgerlige var i regering, så gjorde de ikke noget ved det?
Kan man få vælgerne til at glemme, at de borgerlige regeringer var mindretalsregeringer, og at det netop var socialdemokraterne, som også dengang blokerede for den nødvendige lovgivning?
I dag hvor socialdemokraterne selv sidder i regering, og hvor de kan få deres politik igennem med Venstre og konservative, da prøver de af al kraft at udvande det reelle indhold.
Socialdemokraterne kan på mandag få flertal for kraftige indgreb mod vold og kriminalitet, stramning af reglerne for flygtninge og indvandrere, indføre valgfrihed på sygehuse, større faglighed i uddannelsesystemet o.s.v. De kan få et stort og komfortabelt flertal med Venstre og konservative. Men det ønsker de ikke. De vil kun foregive, at de ønsker det.
Når man derfor taler om den permanente valgkamp, så har den socialdemokratiske regering givet begrebet et anderledes indhold. Rent konkret er indholdet “kun ord og ingen handling”.
Jeg gør lidt ud af den socialdemokratiske taktik, fordi vi i Venstre skal forstå, hvilken kamp det er, vi er inde i - og med hvilke midler den føres. Uden rigtigt at forstå den socialdemokratiske taktik, er det selvfølgelig vanskeligt at dæmme op for den.
Udover at socialdemokraterne iklæder sig en politik til lejligheden, så oplever vi desværre også skræmmekampagner. Det gælder ikke mindst på det socialpolitiske område og miljøområdet. Venstre vil svine i miljøet, og det ligger i luften, at vi vil tvinge mennesker til at spise usundt. Venstre vil afskaffe efterlønnen, hedder det. Venstre vil straffe de arbejdsløse. Vi vil straffe børnene. De unge. Kvinderne. De gamle. Ja, ingen gruppe vil gå ram forbi. I en uendelighed ffemmanes billedet af Venstre som et monster.
Med i analysen af socialdemokraternes politiske arbejdsmetoder hører også konstateringen af, at socialdemokraterne er mestre i at føre personkampagner.
I de kommende måneder vil vi blive vidne til angreb på vor formand. Organiserede læserbreve vil udspy vrede mod ham og andre Venstrefolk. Sådan er det altid gået, og baggrunden for det er klar. Nu skal vælgerne skræmmes, og hvis de kan forskrække Venstres egne folk, vil det være en ekstra gevinst. Vi kender melodien, og den kommer som amen i kirken. Socialdemokraterne skyer ingen midler.
Jeg vil kraftigt opfordre alle Venstrefolk til at tage kampen op og gå i rette med sådanne angreb. Det er vigtigt, at vi alle bakker hinanden op i de kommende måneder, hvor angrebene vil komme i tætte byger.
Der er ikke meget, vi kan gøre ved det - andet end at gøre os klart, at det er sådan, socialdemokraterne vil angribe os i de kommende måneder. Vi må blive ved at kæmpe. Blive ved med at afsløre deres arbejdsmetode.
Vi skal ikke gøre os nogen illusioner. Vi har prøvet det før, og det er kun ved sammenhold i Venstre, at vi kan afvise disse angreb. Og det gør vi så.
1996/97 har stået i valgkampforberedelsernes tegn
Siden vi sidst var samlet til landsmøde har meget arbejde i foreningerne og i Landsorganisationen stået i valgforberedelsernes tegn.
Ved landsmødet i 1995 opfordrede vi til, at alle foreninger og alle kommunalbestyrelsesmedlemmer iværksatte en midtvejsvurdering. Ved den vurdering skulle Venstres medlemmer og Venstres valgte politikere sætte sig sammen og vurdere, hvorledes første halvdel af valgperioden var forløbet.
Hvad havde vi fået gennemført af vort program? Hvordan var kommunikationen til medlemmerne og til vælgerne? Var der ting, der

skulle strammes op og ændres, eller var vi kommet ind i en god gænge, som blot krævede, at vi holdt dampen oppe? Det er mit indtryk, at man mange steder benytter midtvejsvurderingen ti! at stramme arbejdet op i resten af perioden samtidig med, at man så småt begynder at opstille tidsplaner for udarbejdelse af programmet for det kommende valg, proceduren for opstillinger m.v. Midtvejsvurderingen er med andre ord startskuddet for den næste kommunalvalgkamp.
På sekretariatet udarbejder vi parallelt med midtvejsvurderingen en række materialer og kurser, som tilbydes foreningerne, kandidaterne og de valgte. Vi har således udarbejdet oplægget "På borgerens Side", som skal inspirere arbejdet med at udvikle handlingsprogrammer. Vi har materialer om opgørelse af valg og konstitueringsforhandlinger på valgnatten, når stemmerne er gjort op. Vi har udarbejdet en "Kommunal Hvidbog", hvor det er muligt at sammenligne socialdemokratisk styrede kommuner og Venstre-kommuner, og nu hvor vi nærmer os kommunalvalgkampens slutfase, så udgiver vi kommunale valgbreve.
Til valget den 18. november vil der være opstillet mellem 5-6.000 kandidater på en Venstre-liste. Alle disse kandidater modtager materialer og inspiration fra sekretariatet.
Her i begyndelsen af september udgav Peter Brixtofte en bog, hvor han har samlet eksempler på, hvordan Venstre konkret giver borgerne valgfrihed og mulighed for at indrette sig, som de selv
ønsker samtidig med, at Venstre kan drive kommunerne mere effektivt. Venstre kan gøre det bedre for borgerne samtidig med, at kommunen drives økonomisk effektivt.
Der er et par ting, jeg gerne vil understrege her på Landsmødet. Skal Venstre den 18. november få endnu et flot valg, så kræver det, at alle arbejder med i den valgkamp. Jeg kan ikke undlade at sige, at det er min erfaring, at det er for fa af de opstillede kandidater, som kaster sig ud i en rigtig valgkamp. Alt for mange er tilfredse med, at de blot står på listen. Jeg er nødt til at sige til kandidaterne, at det er ikke nok. Har man sagt ja til at være kandidat, så skal der også arbejdes for det.
I politisk kampagnearbejde er det nu engang sådan, at det er kandidaterne som skal "sælge" partiet og ikke partiet, som skal "sælge" kandidaten. Det må ikke være sådan, at det kun er en håndfuld kandidater i hver kommune, som bestiller noget.
Vi ved af erfaring, at de traditionelle vælgermøder skrumper ind i antal, og vælgerne kommer ikke i stort tal til disse møder. Derfor skal vore arbejdsmetoder lægges om. Vi må ud til vælgerne.
Jeg ved godt, at 2 minutters tid i fjernsynet er guld værd for en kandidat, og at det er meget effektivt, hvis man i øvrigt siger noget fornuftigt. Men det er ikke valgkamp, at sidde derhjemme og vente på, at TV skal dukke op. For de allerfleste kandidater sker der det, at TV slet ikke kommer, og så er hele valgkampen gået med bare at vente på det store gennembrud.
Nej! Valgkamp er personlig kontakt. Gå ud og tal med vælgerne. Ring til vælgere. Det er der langt flere stemmer i. Forudsætningen for, at vælgerne vil stemme på dig er nemlig, at de kender dig og har hørt om dig. Den kandidat, som tager sig tiden til at føre kampagne ved personligt at gå rundt til vælgerne, vil have større muligheder for at blive valgt. Og det er jo det, det handler om.
Vi har oplevet det positive ved kommunalvalget, at der har været rigtig mange, der gerne vil være kandidater - og det er et solidt sundhedstegn i Venstre. Vi har også konstateret, at der er kommet rigtig mange medlemmer til opstillingsmøderne. Det er godt for foreningslivet i Venstre. Medlemskab af Venstre giver indflydelse på opstillingerne, og det er netop meningen med medlemskabet. Der er til opstillingsmøder kommet omkring 25.000 medlemmer. Det er ca. 30% af medlemskredsen, og det vidner om en gedigen politisk interesse og aktiv medvirken.
Et anden vigtig ting i forbindelse med opstillingerne af kandidater er, at der denne gang er mange unge, som har begivet sig ind i kampen om opstilling til kommuner og amter. Det er meget glædeligt og opmuntrende, at vi nu får fat i de unge i lokalpolitikken. Mange steder har vi set, at de unge har fået flotte placeringer på Venstres byråds- og amtsrådslister.
Det stærke tag, Venstre har i ungdommen, og som nu giver sig udslag i, at de unge også vil gøre en politisk indsats som folkevalgte, har fået dele af pressen til at skrive om en ideologisk kamp i Venstre. Højskole-Venstre og Handelshøjskole-Venstre. De sociale og egoisterne. Mange etiketter forsøges smækket på os.
Nogle prøver at fremstille det, som om Venstre har et problem. Sådan ser jeg det nu ikke.
Det er klart, at unge mennesker udtrykker sig anderledes end ældre mennesker. Alene sproget er anderledes. Udtrykkene forskellige. Jeg udtrykker mig anderledes end mine forældre og anderledes end mine børn. Så mon ikke en del af det vi oplever, er udtryk for, at generationerne udtrykker sig lidt forskelligt.
Men det er da klart, at mange af de unge stiller krav til indholdet af det politiske. Vi må nok erkende, at de unge mennesker, som vælger at gå ind i politik i dag, ønsker mere dybtgående og principielle drøftelser af udviklingen. Det, at "sådan har vi altid gjort", er ikke længere en
tilstrækkelig god forklaring. Man kan måske også sige, at det ideal, som har hersket om, at vi skal gøre alting i enighed - konsensus - ikke er de unges måde at se tingene på. For dem må der gerne være forskel.
Jeg glæder mig over de mange unges fremrykken i rækkerne i Venstre. Det er udtryk for, at Venstre er et levende parti. Det er vor

livsforsikring for, at de liberale ideer udvikles i takt med tiden.
Jeg tror, at det er vigtigt, at der er debat. Mennesker i dag synes, at de partier, hvor folk med anderledes synspunkter slås i hovedet og bliver banket ind i partidisciplinen, er totalt uinteressante og et fortidslevn. Vælgerne vil gerne se, at der er forskelle. Der skal være nuancer. Livet er ikke kun sandt eller falsk. Mennesker ved jo godt at ikke alle kan være enige om alt.
Uenighed om konkrete politiske spørgsmål skal der være plads til. Dér, hvor der ikke er plads, det er, når kandidaters personlige uoverensstemmelser skal gøres til et partianliggende. Hvis uenigheden alene går på forsmåede personlige ambitioner, så står vi af.
Jeg synes, at Venstre står godt rustet til valgkampen. Der er nu knap 1½-måned tilbage. Brug derfor nu tiden på at føre egentlig valgkamp. Gå ud og mød vælgerne. Tag dem én for én og forklar Venstres politik. Vær aktive.
Så vinder vi også dette valg, og vi kan få endnu flere Venstrestyrede kommuner til gavn for borgerne.
Folketingsvalg
Året har også været præget af det kommende folketingsvalg. Siden sammenbruddet i forhandlingerne om finansloven mellem de konservative og socialdemokraterne har det ligget klart, at valg kunne blive udskrevet når som helst, meningsmålingerne gav socialdemokraterne mulighed for at fortsætte.
Det betød, at vi i Venstre satte valgmaskineriet på skinner, så vi ikke risikerede at blive taget på sengen.
På kandidat-og kredsformandsmødet i januar måned præsenterede vi en kampagnemappe med konkrete initiativer og ideer til planlægning af den enkelte kandidats valgkamp. Vi udsendte tilbud på trykning af valgplakater, og de blev leveret nogle måneder senere. Sådan tog vi - skridt for skridt - fat i den egentlige valgkamp.
I mange år har danske valgkampe været præget af debat mellem de politiske partier og mellem partiledeme. Der har været arrangeret møder, hvor 2 eller flere debatterer valgkampens temaer. I valgkampene har partierne i fællesskab arrangeret pressemøder på Christiansborg, hvor partiets politik er fremlagt, og hvor journalisterne stiller kritiske spørgsmål. Valgkampe har været stærkt præget af, at forslag blev fremlagt og debatteret mellem partierne.
Ved valget i 1994 blev dette mønster brudt. Socialdemokratiets formand og statsminister ønskede ikke at møde de andre partier i åben debat, og partiet ønskede ikke at deltage i pressemøderne på Christiansborg.
I stedet valgte statsministeren at koncentrere sig om de såkaldte “photo-opportunities”. D.v.s at gå ud et sted, hvor fotograferne kan få et godt billede og en menneskelig historie, og hvor der ikke er lejlighed til at stille kritiske spørgsmål fra enten vælgere eller journalister.
Den taktik gav socialdemokraterne en overvældende succes, fordi store dele af pressen accepterede denne socialdemokratiske taktik. De bragte billederne fra plejehjemmet, fra hospitalet, fra børnehaven, fra arbejdspladsen. Ofte blev det bragt som en hovednyhed i både den trykte presse og i TV. Journalisterne faldt for tricket, og de glemte at stille de kritiske spørgsmål til statsministeren.
For de andre partier var det et problem. Vi ønskede en valgkamp præget af livlig debat om stort og småt af betydning for danske vælgere, men vi blev effektivt afskåret herfra.
Strategien var en succes for statsministeren, som hermed i realiteten introducerede den mediestyrede kampagne, som afløser for den folkelige debat. - Og socialdemokraterne har fortsat denne taktik. Debat mellem de ledende politikere fra regering og opposition er blevet så sjældne her i landet, at når TV arrangerer en debat med statsministeren, så bliver det en begivenhed i det danske samfund af samme størrelse som landsætning af mennesker på månen. Der skal først opbygges år af pres på statsministeren, før han føler sig nødtvungen til at møde oppositionens ledere.
Mon ikke vi skal opleve, at næste valgkamp bliver kørt på de samme præmisser. Det interessante bliver derfor at se, om pressen også denne gang vil lade landets statsminister spise vælgerne af med billeder fra hospitaler, plejehjem og uddannelsesinstitutioner og klappen små børn på håret.
For alle andre partier i Folketinget betyder det, at vi må indstille os på, at Socialdemokratiets formand og statsminister trækker sig høfligt ud af valgkampen.
Venstre skal derfor føre en aktiv kampagne frem til næste valgdag. Vi skal ud til vælgerne og præsentere vor politik og vore gerninger.
Kampen frem til næste valg bliver hård. Den er særlig hård for et oppositionsparti, fordi vi af gode grunde ikke ved, hvornår valget kommer, og alligevel skal vi hele tiden være parat til at tage et valg.
Amsterdamtraktaten
Den tredie store opgave bliver folkeafstemningen om Amsterdam-traktaten. Selv efter 25 års medlemskab i det europæiske fællesskab, er det tilsyneladende sådan, at vi begynder forfra hver eneste gang. Selv de beskedne ændringer i Amsterdam-traktaten får sindene i kog, og det er Danmarks grundlæggende placering i det europæiske samarbejde, som kommer på den politiske

dagsorden.
Der er 8 måneder til folkeafstemningen. Det giver os god tid til at redegøre for indholdet af traktaten, og til at forklare Venstres holdning. Vi vil fra Venstres side gøre store anstrengelser for at sikre et stort JA ved folkeafstemningen.
Vi er også allerede godt i gang.
Vi har fremstillet en del materialer. De seneste kan I se her på landsmødet. Vi præsenterer pjecen “58 spørgsmål og svar”. Vi har en pjece, som kan bruges i den kommunale valgkamp, og som vi skal opfordre til at bruge ved alle møder, hvor vi er i kontakt med vælgerne. Det er en kombineret medlemshvervepjece og EU-pjece.
Den 2. oktober - 25-årsdagen for folkeafstemningen om Danmarks indtræden i EF - modtager samtlige medlemmer et særnummer af Magasinet Liberal udelukkende om EU. En række kendte og ukendte personer redegør for deres syn på EU og Amsterdam-traktaten. Det vil være det største tidsskrift, vi hidtil har lavet i Venstre.
Venstre vil lægge store kræfter i oplysningen om Amsterdam-traktaten.
Vi har således samlet et debattørkorps på op mod 100 personer, som vil tage ud og debattere EU. Interesserede kan rekvirere denne foredragsholderliste på sekretariatet.
Vi har 8 måneder til dette vigtige arbejde, og de skal udnyttes til at sikre, at den danske befolkning stemmer JA ved folkeafstemningen.

Venstres organisation

Venstre høster stor fremgang i disse år. Siden 1987 er vi gået frem ved hvert eneste valg. Ved valget i 1987 fik Venstre 10,5% af stemmerne. I dag har vi 23,3%, og meningsmålingerne viser yderligere fremgang. På det kommunale område har vi oplevet en lignende udvikling. Vi har i dag 29% af stemmerne på kommunalt plan målt på amtsrådsvalget i 1993. Ved Europa-Parlamentsvalget er vi også Danmarks største parti. Og i Europa-Parlamentet har Venstre den største gruppe blandt de danske partier.
Medlemsmæssigt har vi oplevet en fremgang uden sidestykke i Danmark. Som det eneste parti er det lykkedes os at få et meget stort løft i medlemstallet - og så fastholde det. Mange forudså, at Venstres stigning i medlemstallet hurtigt ville fordufte igen. For det var kun et modelune.
Men det har vist sig, at interessen for medlemskab af Venstre har holdt sig på det høje niveau.
Der er bevægelser i medlemstallet i løbet af et år. Nogle medlemmer forlader os, andre glemmer at betale kontingent, nogle flytter til udlandet eller dør. Men så sker der også det, at andre melder sig ind i årets beløb.
Vi kan konstatere, at der er lokale forskelle. 11 amter og storkredse har haft medlemsfremgang og 5 amter har haft medlemstilbagegang. Venstres nettomedlemstal pr. 31.12.1996 er 82.707.
Udsvinget er minimalt, og jeg kan da også oplyse landsmødets deltagere om, at vi fra 1. januar 1997 indtil den 18. september har fået indberettet 6.238 nytegnede medlemmer, og dermed kan vi forhåbentligt på næste landsmøde også fortælle om fremgang.
Det er ikke de små udsving i medlemstallet, som skal forstyrre vor nattesøvn. Vi skal glæde os over, at vort medlemstal er så stabilt og så højt.

Medlemstegning

Der skal gøres meget i foreningerne for at tegne nye medlemmer. Som politisk parti er det vor vigtigste opgave hele tiden at forsøge at øge medlemstallet. Den brede folkelige forankring er vort mål. Vi ønsker ikke at være en lille snæver elite med et beskedent medlemstal.
Målet er, at Venstre skal have mange medlemmer og en bred berøringsflade ud i det danske samfund.
Medlemstegning er, ligesom andet politisk arbejde, hårdt arbejde. Vi skal ud til vælgerne. Vi skal være synlige i det danske samfund.
Vi skal tilbyde medlemmerne indflydelse, information og samvær om arbejdet med at formulere en tidssvarende liberal politik.

Medlemskab af Venstre skal være meningsfuldt

Vilkårene for det politiske arbejde ændrer sig hele tiden. Det er klart, at vi ikke i dag arbejder på samme måde som for 40 år siden.
Fjernsynet har ændret vilkårene dramatisk. Alene den kendsgerning, at de fleste meget komplicerede sager skal forklares på 3-4 minutter, og at den tid en politiker far til at forklare sig i TV er omkring 60 sekunder, viser problemet.
Der hviler en konstant pres over os til hele tiden at forenkle problemstillingerne. Sådan er vilkårene - og det kan vi som parti ikke gøre meget ved. Det må vi leve med.
Noget andet er så naturligvis vort indre liv i Venstre. Her skal de medlemmer, som ønsker at fordybe sig, have mulighed herfor. Her skal vi lave møder, hvor vore politikere tager sig den fornødne tid til at give ordentlige svar og levere en ordentlig argumentation.
Vi skal hele tiden være opmærksomme på, at vore medlemmer er medlemmer under forskellige forudsætninger. Mange medlemmer er blot medlemmer, fordi de gerne vil støtte os. De forlanger ikke mere end, at vi opfører os ordentligt, så man kan være bekendt at sige, at man er medlem af Venstre. Andre medlemmer vil mere. De vil have indflydelse, og nogle vil endda selv opstilles og blive

politikere.
Alle grupper er med lige god ret medlemmer, og de skal derfor have deres forventninger opfyldt på det niveau, de kræver og kan forvente.
Det er vor foreningsmæssige pligt. Og så skal vi huske, at det hele drejer sig om politik.
Meget få - sandsynligvis ingen - har meldt sig ind i Venstre, fordi de gerne ville sætte plakater op i lygtepælene, eller fordi de synes, at Venstres organisation er så spændende i sig selv, at det politiske er ligegyldigt. Alle har meldt sig ind p.g.a. Venstres politik.
Det skal vi altid huske. Politik, politik, politik.
Vi kan så glæde os over, at nogle af medlemmerne på et tidspunkt erkender, at et politisk parti også kræver en effektiv organisation, og de træder så til og klarer den opgave.
Tak til Venstres organisationsansvarlige
Jeg vil gerne sige fra talerstolen, at jeg fyldes af beundring for alle dem, der slider med organisatorisk og politisk arbejde i Venstre. I bruger rigtig mange timer på arbejdet, og mange af Jer bruger også rigtigt mange penge på arbejdet. I får ikke telefon, kørsel, fortæring o.s.v. refunderet, og alligevel bæres I frem af en tro på sagen.
I er rygraden i Venstres organisation.
Jeg vil gerne benytte landsmødet til at takke Venstres mange tusinde organisationsfolk og kandidater og folkevalgte for Jeres store indsats. Uden den indsats ville Venstre ikke i dag være Danmarks største parti.
Kommunaldebat: På borgerens side
I eftermiddag skal vi have debat om kommunalpolitik. Overskriften er “På borgernes side."
Den debat vil finde sted på en anderledes måde, end vi er vant til på landsmøder. Jeg vil derfor lige bruge et par ord på at forklare baggrunden.
Efter landsmødet sidste år var der en drøftelse i hovedbestyrelsen, om vi kunne gøre debatten mere levende og sådan, at der blev tale om en egentlig debat, hvor de delegerede kunne kommentere tidligere indlæg. Alt for ofte står indlæg ffa talerstolen alene, og der bliver ikke svaret på indlæg.
På sekretariatet gik vi i tænkeboks, og efter en rum tid forelagde vi hovedbestyrelsen et forslag, som hovedbestyrelsen accepterede, at vi kan prøve som forsøg i år lørdag eftermiddag.
Vi har under landsmødet storskærme til rådighed og et TV-produktionsselskab står for "transmissionen" til storskærmene. Der er tre kameraer i funktion. Teknikken tillader, at et eller to af disse kameraer fungerer trådløst, og det betyder, at kameraet kan bevæge sig rundt i salen, og vi kan se billederne på storskærmen.
Det åbner for en ny og spændende mulighed nemlig den, at man nu kan tale fra salen uden at skulle bevæge sig op på talerstolen.
Vi har derfor bedt Helge Sander, som er en af landsmødets dirigenter, lede debatten i eftermiddag fra salen, og det vil foregå på den måde, at Helge Sander vil gå med en mikrofon og en kameramand, og han vil inddrage landsmødedeltagere i debatten. Der bliver altså
ikke tale om, at man skal op på podiet for at få ordet. Man kan vinke efter Helge og så komme med en kommentar, stille et spørgsmål eller fortælle om en lokal erfaring.
Jeg håber, at denne anderledes debatform kan virke inspirerende. Efter landsmødet skal vi så vurdere, om det er lykkedes.
For så vidt angår landsmødets afvikling i øvrigt, vil den foregå på traditionel vis.
Den lange valgkamp
Vi er midt i en lang stor valgkamp.
Vi er i gang med en af de længste og største valgkampe i meget lang tid. Både Folketingsvalgkampen og Kommunalvalgkampen lægger beslag på mange kræfter. Hertil kommer så folkeafstemningen om EU.
Det er noget, som trækker veksler på organisationen. Men det skal vi nok også klare.
Jeg har et par gange i min tale været inde på vilkårene for det politiske arbejde, og det er vigtigt, at vi alle forstår det grundlag, vi arbejder på.
Det er vigtigt at forstå, at for at det politiske arbejde skal gå op i en højere enhed, så skal alle dele af partiet arbejde sammen om det mål at vinde de forestående valgkampe.
Så skal organisationen, kandidaterne og medlemmerne ind i et positivt samspil om at sikre flest mulige stemmer. Vi har nu planlagt.
Vi har lagt strategi. Vi har på kryds og tværs i partiet drøftet vore mærkesager. Folketingsgruppen har på sit sommermøde vedtaget et arbejdsprogram for den kommende folketingssamling. Kredsformænd og kandidater har drøftet politik og strategi.
Brikkerne er stillet op, og det skal nu bringes til udførelse.
I kommuner og amter er alt også klart. Handlingsprogrammer er offentliggjort. Kandidaterne er uddannet og klar til indsats. De sidste

beslutninger om kampagnen skal træffes og økonomien bringes endeligt i orden.
Og så er det nu, at strategien skal bringes til udførelse.
Det er vor store forpligtelse i Venstre, at alle arbejder med i valgkampene. At nu er tiden kommet til at vise sammenhold og samarbejde. Kun hvis alle Venstrefolk står sammen i de kommende valgkampe, vil vi vinde.
Kære Venstrefolk. Vi står ved dette landsmøde ved indgangen til en af de største udfordringer for Venstre i mange, mange år. Lad os nu vise, at vi kan udnytte vore muligheder maksimalt. - At vi - når det virkelig gælder - holder sammen og giver alle kamp til stregen.
Jeg ønsker Jer alle et godt landsmøde og tre rigtig gode valgkampe.